

hans uforanderlige Elskværdighed havde faaet et Skær af Vemod.

Han beklagede, at de næppe blev helt enige om, hvad der maatte være et moderne Blads Formaal. Dersom man vilde redigere en Avis alene til Glæde for de fornuftige Mennesker i Landet, blev man nødt til samtidig at vende tilbage til Haandpressen og Korsbaandsforsendelsen. Tiderne havde forandret sig — desværre! Folk interesserede sig ikke længer for Politik undtagen lige under en Valgkamp. Det var ganske andre Ting, der nutildags optog og begejstrede Sindene.

»Da skal den politiske Interesse sandelig nok blive vakt nu!« brød det ud af Frøken Evaldsen. »Vent De blot!«

Samuel sen betragtede hende et Øjeblik; hvorpaa han nikkede som Tegn paa Forstaaelse. Men Smilet i hans rødmossede Ansigt blegnede langsomt, mens han betænksomt strøg sig nedover Skægget med sin sort behaarede Haand. Og der blev en længere Pavse.

»Det var altsaa dette, jeg gerne vilde opnaa hos Dem, Frøken Evaldsen, at De underhaanden — ved en passende Lejlighed — forberedte Enslev paa, at Regnskabet for indeværende Kvartal rimeligvis vil stille sig betydelig mindre gunstigt for ham, end han nu i en Aarrække har været vant til. Jeg vilde